

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Domino Papæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

signatorum fugerunt; sed milites & fideles reliqui castrorum ipsorum ad exercitum fiducialiter accedentes, se, sua, & ipsa castra in manus signatorum dederunt, fidelitatem eis & hominum facientes; & in vigilia beatae Mariae Magdalene redditum fuit nobis nobile quoddam castrum quod dicitur Servianum, cui alia plura castra, & ipsa bona admodum, appendebant. In crastino vero, in festo sanctae Mariae Magdalene, in cuius Ecclesia cives Biterrenses dominum * suum dudum proditorialiter interfecerant, manè obfessa est civitas; quae quidem natura loci, viris, & victualibus adeo videbatur munita quod per longum temporis putaretur posse quantumlibet exercitum sustinere. Verum quia non est fortitudo, non est consilium contra Deum, dum tractaretur cum Baronibus de liberatione illorum qui in civitate ipsa catholici censebantur, ribaldi & alij viles & inermes personae non expectato mandato Principum in civitatem fecerunt insultum, & mirantibus nostris, cum clamaretur *Ad arma, ad arma*, quasi sub duarum vel trium horarum spatio transcensis fossatis ac muro capta est civitas Biterrensis, nostrique non parcentes ordini, sexui, vel aetati, ferè viginti milia hominum in ore gladij peremerunt; factaque hostium strage permaxima, spoliata est tota civitas & saccenta, ultione divina in eam mirabiliter sentiente. Diffeminato ergo rumore tanti miraculi usque adeo territi sunt universi ut montana petentes & invia inter Bitterrensem & Carcassonam reliquerunt castra nobilia plusquam centum, referta tamen cibariis & reliqua suppellectili quam fugientes secum nequiverant asportare; inter quae castra erant quamplurima adeo natura loci, viris, divitiisque munita ut viderentur insulsum nostri exercitus posse facile longissimo tempore sustinere. Inde duce Domino, cuius ducebatur amore, in festo sancti Petri ad vincula totus Christi exercitus Carcassonam pervenit, civitatem utique populosam, & in sua perfidia tam loci fortitudine quam divitiarum abundantia gloriantem. Obfessa igitur civitate, in crastinum nostri fecerunt insultum in primum suburbium; quod utique licet vallo, muro, & propugnaculis valde munitum esset, nostri tamen inter imbres lapidum, inter tela balistarum, inter lanceas & gladios defendentium, quasi sub duarum horarum spatio omnia transcendentem, tam potenter quam mirabiliter intravere suburbium, ipsumque incendio vastaverunt. Inde verò erectis machinis, octavo die captum est majus suburbium, & ab ipsis civibus incendio devastatum. Conclusis igitur hostibus infra civitatis angustias, cum supra quam crederetur à nostris multa interius cives ipsius laborarent inedia, se ac sua omnia & civitatem ipsam obtulere signatis, dummodo eis vita ex misericordia servaretur, & deducerentur securi tantummodo una die. Habito itaque communi consilio, quasi necessario Principes sunt induti ad hanc misericordiam faciendam; tum quoniam apud homines non videbatur civitas facile posse capi, utpote loci positione & humana industria munitissima, licet hoc facile Deo esset, qui omnia faciebat; tum quia plurimum timebamus ne si vi civitas caperetur, sicut de aliis locis jam contigerat, etiam invitis Principibus, sive ab his qui nobiscum erant corpore sed non mente, sive

ab ipsis hostibus omnia incendio vastarentur; & sic huiusmodi necessitate ducti, sub praedicta forma recipi permittimus civitatem, ut ea per catholicos viros munita, reliquae civitates & castra quae occupavit exercitus ab haeresi per catholicorum prudentiam expientur, qua per incolarum nequitiam fuerant haecenus turpiter maculata. Ut igitur terra quam in fervorum suorum manibus Deus dedit, ad honorem ipsius sanctaeque Romanae Ecclesiae ac totius Christianitatis servetur, nobilis vir Simon de Monteforti, sanctitati vestrae, sicut credimus, bene notus, vir armis strenuissimus, fide devotissimus, ac totis viribus persequi desiderans haereticam pravitatem, in Principem & dominum terrae ipsius de communi consilio est electus; cuius quantum sit desiderium circa reparandum in partibus illis Ecclesiae Dei statum ex hoc evidenter apparet quoniam iam ipse disposuit ut de tota terra quam ibidem dederit ei Deus decimae & primitiae Ecclesiae cum integritate solvantur, ac si quis huic suo proposito contraret, ipsum tanquam suum & Ecclesiae inimicum totis viribus impugnet, ac de singulis liris terrae suae vult annuatim Romanae Ecclesiae denarios tres persolveri; & ne possit in ditione sua censura ecclesiastica vilipendi, constituit ut si castellanus per quadraginta dies in excommunicatione permanserit, antequam reconcilietur Ecclesiae centum solidos, si Miles fuerit, vel burgensis quinquaginta, si plebeius quilibet, viginti solidos componat; & in recognitionem domini Romanae Ecclesiae aliorum dominorum in omnibus salvo jure, dispostuit annis singulis certam vobis solvere pensionem. Pro ipso igitur & cum ipso beatitudini vestrae preces offerimus humiles & devotas quatinus in suis petitionibus, quas faciet per solemnes nuntios qui sunt pro eo ad sedem apostolicam accessuri, eum solita pietate dignemini exaudire; ut per favorem Romanae Ecclesiae terram illam prorsus emundet ab haeretica pravitate. Licet enim major pars exercitus ad partes suas redierit, expedito per Dei gratiam duorum mensium spatio quod vix sperabatur posse per biennium vel triennium expediri, adhuc tamen tot Milites alijque probi homines cum dicto nobili remanserunt quod, dummodo ab Ecclesia, cuius negotium ipse gerit, in expensis juvetur, facile sibi erit non solum acquisitam terram defendere, sed expulsi prorsus haereticis, praeter Tolosam, totam aliam occupare. Cum enim, praeter civitates, plusquam ducenta optima castra possideat, ac Vicecomitem Bitterrensem haereticorum pessimorum defensorum teneat vinculis compeditum, evidenter apparet eum ad manendam terram huiusmodi & aliam acquirendam multis viris ac viribus indigere. Multa quae desunt praedicti nuntij sanctitati vestrae referent viva voce, sicut qui semper praesentes fuerunt.

DOMINO PAPAE.

Sanctissimo Patri & Domino Innocentio Dei gratia apostolicae sedis summo Pontifici Simon Comes Leicestræ, Dominus Montisfortis, Bitterrensis & Carcassonensis Vicecomes, salutem, & tam debitae subjectionis quam reverentiae plenitudinem. Noverit sanctitas vestra quod audito mandato vestro mihi specialiter destinato, omni

* Trincavelum. Vide hist. Albig. cap. 15. & Guill. de Poggio-Laur. c. 13.

Vide hist. Albig. cap. 16.

Vide hist. Albig. cap. 17.

Vide hist. Albig. cap. 18.

Appl. 100. De capto- cione baro- corum. 7 de infid. 111.

mora postposita ad partes Albienses iter meum super hereticos preparavi; ubi Dei vocatione & assensu procerum crucifigaturum, quamvis indignus, ad terræ illius regimen & dominatum advocatus & unanimiter electus, ibi ad honorem Dei & fidei catholice supplementum, si valeam, propositum remanere, spem habens in Domino præcipuum quod pravitas heretica in illis partibus funditus destruetur, si vestro fruatur auxilio, præveniente gratia Dei. quæ duo mihi conferunt spem totius consilij post laborem. Veruntamen quia labor est sumptuosus duplici de causa, oportet ut cura pervigili, sicut bono inchoastis principio, sine peroptimo terminetis. A terra enim illa proceres terrarum qui ibi in expeditionem super hereticos confluerant, me ferè solum inter inimicos Christi per montes & scopulos vagantes cum non multo milite reliquerunt; & terram præ nimia paupertate, cujus bona destructa sunt, sine vestro & fidelium auxilio non potero diutius gubernare. Ipsi enim heretici partim castella reliquerunt vacua & subverta fugientes, partim verò ex illis fortioribus adhuc tenent, Dei exercitui resistentes, donec ipsorum spurcicia victrice Dei dextera comprimat. Oportet siquidem me conducere soldarios qui mecum remanserunt grandiori pretio quam in alijs guerris. Vix enim possum aliquos retinere nisi duplici remanerentur remuneratione. Statutum est verò quòd Ecclesia Romana, quæ caput nostrum & fidei catholice esse dinoscitur fundamentum, solutione trium denariorum ab unoquoque hospicio annuatim per illam terram perenniter congaudebit; & hoc peto à vestra sanctitate firmiter confirmari. Decimas siquidem, quas huc usque heretici detinuerunt, dignum duxi Ecclesie terræ & Ecclesiarum ministris sine aliqua diminutione per totam terram fideliter dispensare. Ceterum his ita jam pro posse meo ad honorem Dei dispositis, vestram mea parvas depositi sanctitatem ut dictam terram, quæ mihi ex parte Dei & vestra & per Legatum vestrum Abbatem Cistercij, communicato super hoc tenus exercitui consilio, mihi & heredibus meis, illis etiam qui laboris participes ejusdem terræ secundum merita acceperint portionem, benignè dignemini confirmare. Venerabilem siquidem virum Abbatem Cistercij præ ceteris negotio Dei fidelitorem & promiorem in omnibus inveni, sermone, opere, consilio, fide integra constantiorem. Et quia non nocet admissio subdere calcari equo, vestre supplico paternitati ut de me & de terra sit ipse sollicitus, sicut consuevit, per apostolicam monitionem dignemini commone. Verum quia quæ expediunt non valeo penitus prænotare, sanctitati vestre dilectum & fidelem meum nobilem virum R. latorem præsentium transmittere decrevi, cujus absentiam graviter me expedire sustinere, cum ipse mihi fuerit pars consilij & auxiliij supplementum, ut quæ vestre sanctitati ex parte mea dixit firmiter rata habeatis.

ADVLPHO QVONDAM
Colonienſi Archiepiscopo.

Solet annuere sedes apostolica piis votis, & honestis petentium precibus favorem benevolam impertiri. Eapropter tuis justis postulationibus grato concurrentes assensu, provisionem ducentarum & quinquaginta marcarum quam tibi venerabilis frater noster Colonienſis Archiepiscopus de consilio & assensu Priorum & conventia nobilium terræ ac ministerialium & civium Colonienſium ad mandatum nostrum percipiendam annis singulis assignavit, sicut in ejus authentico continetur, auctoritate tibi apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei &c. Si quis autem hoc attentare præsumperit &c. usque incurſurum. Datum Laterani VII. Idus Novembr. pontificatus nostri anno duodecimo.

Epist. 110.
Confirmatur ei
pensio 150.
marcarum.

PRIORI ET FRATRIBVS
Ierolymitani hospitalis sancti Egidij.

Cum à nobis petitur quod iustum est & honestum, tam vigor æquitatis quam ordo exigit rationis ut id per sollicitudinem officij nostri ad debitum perducatur effectum. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, castrum, burgum, & palatium de Manualcha & alia omnia cum suis pertinentiis à Guillelmo quondam Comite Forcalcarienſi domui vestre piè concessa, sicut ea iustè ac pacificè possidetis, & in instrumento ipsius Comitis continetur, vobis & per vos domui vestre auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Ad majorem autem cautelam instrumentum prædictum de verbo ad verbum huic nostræ pagine duximus inferendum; cujus tenor est talis. EGO GVIL-
LELMVS Dei gratia Comes Forcalcarien-
sis, filius Domini Comitis Bertrandi & Do-
minæ Comitissæ Iaucerandæ, pietatis in-
tuitu & in redemptione peccatorum meo-
rum & parentum meorum, & in compen-
satione damni Hospitalis & fratribus à me
illati, dono & jure perfectæ donationis in-
ter vivos trado in perpetuum, sine omni
retinemento, Domino Deo & fratribus
Hospitalis Ierolymitani præsentibus &
futuris in manus de te fratre Petro de Fal-
cone ejusdem Hospitalis Priore propriam
domum meam, scilicet palatium de Man-

Epist. 117.
Confirmatur
eis donatio fa-
cta à Comite
Forcalcarienſi,

